

DIE I. NOVEMBRIS.

In Festo Omnium Sanctorum.

DUPLEX I. CLASSIS.

IN I. VESPERIS.

Añæ de Laudibus. 555.
Psalmi ut in j. Vesp. de
Communi Apost. [2]

Capitulum. Apoc. vij.

Vidi ego Joannes
vidi alterum An-
gelum ascen-
dentem ab ortu
solis, habentem signum
Dei vivi: et clamavit vo-
ce magna quatuor Ange-
lis, quibus datum est no-
cere terræ et mari, dicens:
Nolite nocere terræ et
mari, neque arboribus,
quoadusque signemus
servos Dei nostri in fron-
tibus eorum.

Hymnus.

Placare, Christe, sér-
vulis.
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiae
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta, per novem
Distincta gyros ágmina;
Antiqua cum præsentibus,
Futura damna péllite.
Apóstoli cum Vátibus
Apud severum Júdicem,
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.
Vos purpuráti Mátyres,
Vos candidáti præmio
Confessiõnis, éxsules
Vocáte nos in pátriam.
Choréa casta Virginum,
Et quos erémus incolas
Transmisit astris; Cœli-
tum
Locáte nos in sédibus.
Auférte gentem pérfidam
Credéntium de finibus;
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnif. Aña. Angeli, Archángeli, Throni et Dominationés, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachoritæ, Sanctique omnes intercédite pro nobis.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundantiam, multiplicáti intercessóribus largiáris. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitator. Regem regum Dóminum veníte adorémus : * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Placáre, Christe. *ut supra.* 543.

In I. Nocturno.

Aña. Novit Dóminus * viam justórum, qui in

lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalmus j.

Beatús vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non defluet : * et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Aña. Mirificávit Dóminus * Sanctos suos, et exaudivit eos clamántes ad se.

Psalmus 4.

CUM invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratióne meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungímmini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiescam ;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Aña. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, et exaudivit eos clamántes ad se.

Aña. Admirábile est * nomen tuum Dómine, quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Admirabile est nomen tuum Dómine, quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constitúisti eos super ópera mánuum tuárum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **℟.** Et gloriámini omnes recti corde.

Ex libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. **Cap. 4.**

T ecce sedes posita erat in cœlo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, similis erat aspéctui lápidis iáspidis et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis similis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília viginti quátuor : et super thronos viginti quátuor seniôres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum coronæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítroa : et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile cry-

stállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimál primum símile leóni, et secúndum ánimál símile vítulo, et tértium ánimál habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimál símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu, et intus plena sunt óculis ; et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsium et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus, * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. **℣.** Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et ea.

Lectio ij. **Cap. 5.**

ET vidi in dextera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum, et sólvare signácula ejus? Et nemo

póterat neque in cœlo, neque in terra, neque subter terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus inventus est aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de seniôribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvare septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniôrum, Agnum stantem tamquam occísium, habéntem córnuá septem, et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de dextera sedéntis in throno librum. Et cum aperúisset librum, quátuor animália, et viginti quátuor seniôres ceciderunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum.

℟. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad

Dóminum Deum nostrum. **℣.** Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. — Intercéde.

Lectio iij.

ET cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in ságuine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne : et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdotés : et regnábimus super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniôrum : et erat númerus eórum millia millium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno : benedictio, et honor, et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant :

Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas : et adoraverunt viventem in secula seculorum.

R. In conspectu Angelorum psallam tibi : * Et adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo Domine. **V.** Super misericordia tua et veritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. — Et. Gloria Patri. Et.

In II. Nocturno.

Añã. Domine, * qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Bomine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus mali-

gnus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit : Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Añã. Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Añã. Hæc est generatio * quærentium Dominum, quærentium faciem Dei Jacob.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus : * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens : Dominus potens in proelio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales : * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Añã. Hæc est generatio quærentium Dominum, quærentium faciem Dei Jacob.

Añã. Lætamini in Domino, * et exsultate justi, et gloriâmini omnes recti corde.

Psalmus 31.

Beatî, quorum remissæ sunt iniquitates : * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, in veteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte

gravata est super me manus tua : * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci : * et injustitiam meam non abscondi. Dixi : Confitebor adversum me injustitiam meam Domino : * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quæ circumdedit me : * exsultatio mea erue me a circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac, quæ gradieris : * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et freno maxillas eorum constringe, * qui non appropinquant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino et exsultate justi, * et gloriâmini omnes recti corde.

Añā. Lætāmini in Dómino, et exsultate justi, et gloriāmini omnes recti corde.

V. Exsultent justi in conspectu Dei. **R.** Et delectentur in lætítia.

Sermo venerābilis Bedæ Presbyteri.

Serm. 18. de Sanctis.

Lectio 10.

Odie, dilectissimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitatís lætítia celebrāmus festivitātem: quorum societate cœlum exsultat, quorum patrocíniis terra lætātur, triúmphis Ecclēsia sancta coronātur, quorum conféssio quanto in passióne fórtior, tanto est clārior in honóre: quia dum crevit pugna, crevit et pugnāntium glória, et martyrii triúmpus múltiplici passiónum genere adornātur: perque gravióra torméнта, gravióra fuére et præmia: dum cathólica mater Ecclēsia, quæ per totum orbem longe latèque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est, contumélias, cruces et mortem non timére, magis magisque roborāta, non resisténdo, sed perferéndo, univérsis,

quos ágmine ínclyto carcer pœnális inclúsit, pari et símili calóre virtútis ad geréndum certāmen glóriam triumphálem inspírávit.

R. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testātur: * Nullus major inter natos mulierum Joāne Baptísta. **V.** Hic est Prophéta, et plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. — Nullus

Lectio 11.

O Vere beata mater Ecclēsia, quam sic honor divíne dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolatæ confessiónis cándida induit virginitas. Flóribus ejus nec rosæ, nec lília desunt. Certent nunc caríssimi, singuli ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitatē, coronas, vel de virginitate cándidas, vel de passióne purpúreas. In cœlestibus castris pax et ácies habent flores suos, quibus milites Christi coronāntur.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclēsiā ságuine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti

sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Lectio 12.

DEI enim ineffábilis et imménsa bónitas étiam hoc providit, ut labórum quidem tempus et agónis non exténderet, nec longum fáceret, aut ætérnum, sed breve, et ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi et exígua vita agónes essent et labóres, in illa vero quæ ætérna est, coronæ et præmia meritórum: ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine durarent: ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. **R.** Sancti mei, qui in carne pósito, certāmen habúistis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípíte regnum. — Mercédem. Glória. Mercédem.

In III. Nocturno.

Añā. Timéte Dóminum* omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam

non est inopia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * diligit dies vidére bonos ?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos : * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spírítu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia

ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum pésima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Aña. Dómine * spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecationem meam : * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudivísti oratiónem meam : * dedísti hereditá-

tem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret ?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Dómine spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Aña. Qui dilígitis Dóminum, * lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus : * et viderunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

V. Justí autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Lectio sancti Evangelii
secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo tempore: Videns
Jesus turbas, ascendit
in montem, et cum sedis-
set, accesserunt ad eum
discipuli ejus. Et reliqua.
Homilia sancti Augustini
Episcopi.

**Lib. I. de Serm. Domini in
monte, sub initium.**

Si quaeritur quid si-
gnificet mons, bene
intelligitur signifi-
care majora praecepta ju-
stitiae, quia minora erant,
quae Judaeis data sunt.
Unus tamen Deus per san-
ctos Prophetas, et famulos
suos, secundum ordina-
tissimam distributionem
temporum, dedit minora
praecepta populo, quem
adhuc timore alligari oportebat: et per Filium suum
majora populo, quem caritate jam liberari convenerat. Cum autem minora minoribus, majora majoribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruentem suis temporibus generi humano exhibere medicinam.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris:

*Et vos similes hominibus

expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos.

Bened. Quorum festum.

Lectio viij.

Nec mirum est, quod dantur praecepta majora propter regnum caelorum, et minora data sunt propter regnum terrenum, ab eodem uno Deo, qui fecit caelum, et terram. De hac ergo justitia, quae major est, per Prophetam dicitur: Justitia tua sicut montes Dei: et hoc bene significat, quod ab uno magistro, solo docendis tantis rebus idoneo, docetur in monte. Sedens autem docet, quod pertinet ad dignitatem magistrerii. Et accedunt ad eum discipuli ejus, ut audiendis illius verbis hi essent etiam corpore viciniore, qui praeceptis adimplendis etiam animo propinquabant. Et aperiens os suum docebat eos, dicens. Ista circumlocutio, qua scribitur, Et aperiens os suum, fortassis ipsa mora commendat aliquanto longiorem futurum esse sermonem. Nisi

forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuisse os suum, quod ipse in lege veteri aperire soleret ora Prophetarum.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes Virgines aptate vestras lampades. — Ecce. **Gloria Patri.** Ecce.

Lectio ix.

Quid ergo dicit? Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum caelorum. Legimus scriptum de appetitione rerum temporalium: Omnia vanitas, et praesumptio spiritus. Praesumptio autem spiritus, audaciam et superbiam significat. Vulgo etiam magnos spiritus superbi habere dicuntur: et recte, quandoquidem spiritus etiam ventus vocatur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum. Quis vero nesciat, superbos inflatos dici, tamquam vento distentos? Unde est etiam illud Apostoli: Scientia inflat, caritas vero aedificat. Quapropter recte hic intelliguntur pauperes spiritu, humiles, et timentes Deum, id est,

non habentes inflantem spiritum.

Te Deum laudamus. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Vidi turbam magnam,* quam dinumerare nemo poterat, ex omnibus gentibus, stantes ante thronum.

2. Et omnes Angeli* stabant in circuitu throni, et ceciderunt in conspectu throni in facies suas, et adoraverunt Deum.

3. Redemisti nos * Domine Deus in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione, et fecisti nos Deo nostro regnum.

4. Benedicite Dominum * omnes electi ejus, agite dies laetitiae, et confitemini illi.

5. Hymnus omnibus * Sanctis ejus, filiis Israel, populo appropinquanti sibi: gloria haec est omnibus Sanctis ejus.

Capitulum.

Apo. 7.

Ecce ego Joannes vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei vivi: et clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terrae et mari, dicens: Nolite